

Un futur ecològic per a Europa

Adoptat amb les esmenes
acordades pel Congrés del Partit Verd Europeu
Ginebra, 14 d'octubre de 2006

Taula de continguts

<i>La nostra perspectiva europea</i>	2
1. <i>L'estat de la Unió Europea</i>	2
2. <i>La nostra visió política ecològica sobre el futur d'Europa</i>	4
➤ Un projecte de pau	4
➤ Un futur sostenible	4
➤ L'enfortiment del nostre model social europeu	5
➤ Els drets del consumidor i protecció de la salut	5
➤ Una visió econòmica verda per a Europa.....	5
➤ Un actor global per a una globalització més justa	5
➤ Democràcia, diversitat, migració i imperi de la llei.....	6
3. <i>Una arquitectura democràtica per a una Unió Europea eficient</i>	6
➤ El Parlament Europeu	6
➤ Els parlaments nacionals	7
➤ La subsidiarietat	7
➤ Els partits polítics	7
➤ El Tribunal de Justícia.....	7
➤ La participació directa de la ciutadania	8
4. <i>La futura ampliació de la Unió Europea</i>	8
5. <i>(Com) aconseguirem un tractat constitucional europeu?</i>	8
6. <i>Aconseguir una Europa més ecològica</i>	10
➤ Europa com a projecte de pau	10
➤ Crear un futur sostenible	11
➤ Enfortir el model social europeu	13
➤ Els drets del consumidor i la protecció de la salut	14
➤ Una visió econòmica ecològica per a Europa.....	15
➤ Europa com a actor global per a una globalització més justa	16
➤ Democràcia, diversitat i imperi de la llei	18
➤ La immigració.....	19
➤ La justícia	19
<i>Conclusió</i>	20

La nostra perspectiva europea

Per als Verds, Europa sempre ha significat molt més, tant des del punt geogràfic com polític, que la Unió Europea. Des de l'inici de la Coordinació europea dels partits verds l'any 1983, sempre hem comptat amb partits verds tant a dins com a fora de la Unió Europea com a membres nostres. Actualment, el nostre Partit Verd Europeu inclou trenta-cinc partits a trenta-un països. A més, especialment en una època de globalització, els problemes socials i mediambientals no comencen ni s'aturen a les fronteres dels països membres de la Unió Europea. Per a nosaltres els Verds, construir un mur i tancar els ulls davant del que està passant a fora no és una opció. Veiem la Unió Europea com un projecte de pau i reconeixem que l'ampliació és un dels principals mitjans per aconseguir-la.

L'augment de la manca de justícia social, especialment pel que fa a la feina i les perspectives de futur per als joves, la ràpida disminució dels drets dels ciutadans i dels drets humans en temps de terrorisme, la creixent influència del crim organitzat, la violenta reacció nuclear, com també la deterioració dels criteris ecològics i evidentment el punt mort en què es troben les institucions de la Unió Europea són, entre d'altres, els temes de gran importància per als Verds de tot Europa —tant a dins com a fora de la Unió Europea.

La Unió Europea de Verds tenia i continua tenint un objectiu principal: després de segles de guerres i conflictes, construir una pau duradora i establir una cooperació entre les persones d'aquest continent, i després de segles de colonització, aconseguir un impacte positiu en les polítiques globals. Des del punt de vista dels Verds, pel que fa especialment al segon aspecte, no s'han aconseguit els resultats que s'haurien volgut aconseguir. En conseqüència, aquest document se centra en els temes urgents i d'interès que els Verds veuen en l'àmbit de la Unió Europea, perquè els estats i les polítiques de la Unió Europea tenen una influència decisiva no només en el que passa dins del seu territori, sinó també en el desenvolupament d'altres parts d'Europa com també en altres continents.

1. L'ESTAT DE LA UNIÓ EUROPEA

La Unió Europea representa un èxit històric, atès que mai abans en la història del continent europeu tantes nacions havien gaudit de la pau durant tant de temps. Des de punts de vista amplis, la Unió Europea ha tingut una funció positiva per a l'evolució política i econòmica, social i mediambiental a Europa. La Unió Europea ha contribuït a la reunificació d'Europa. Ha estat un actor positiu en la promoció de solucions pacífiques de conflictes internacionals en curs. Mitjançant la creació d'un fort marc de política mediambiental, la Unió Europea ha esdevingut un precursor internacional per a la transició cap a una societat sostenible des del punt de vista ecològic, tot i que encara hi ha molta feina per fer. El projecte d'ampliació de la Unió Europea ha portat a l'estabilització democràtica de la regió europea. En la seva promoció dels drets humans, les minories i les polítiques de gènere i contra la discriminació, la Unió Europea ha escollit una via progressiva. El fet de pertànyer a la Unió Europea ha portat a la reducció de les disparitats econòmiques entre els diferents països europeus, tot i que sense trobar una solució per resoldre la qüestió de les desigualtats dins de les fronteres d'Europa.

No obstant això, actualment el projecte de la Unió Europea per a les persones i els estats està en crisi política. Això es veu d'una manera molt clara a través dels resultats dels referèndums als Països Baixos i a França. En aquest moment, el debat sobre la Unió Europea se centra en dues perspectives que no són necessàriament oposades. Per una banda, hi ha un gran escepticisme envers la Unió Europea, la seva manca de transparència democràtica, la seva burocràcia i envers el

que es percep com la dominació de les polítiques econòmiques neoliberals dins de la Unió Europea. Tot això es combina amb el temor, compartit per moltes persones, de perdre el control de les seves pròpies vides. Per altra banda, la gent espera que la Unió Europea salvaguardi el «model social europeu» amb uns estàndards socials, mediambientals, de consum i d'altres elevats i que els protegeixi dels efectes negatius de la globalització econòmica. Des de la primera perspectiva, la Unió Europea ha anat massa lluny, i des de la segona, no ha fet prou. Ara bé, ambdues estan d'acord en què la Unió Europea no està donant resultats ni compleix el que s'espera.

Després de la paralització del procés de la Constitució, la reducció recent del pressupost global de la Unió Europea imposat pels estats membres en el marc de les perspectives financeres 2007-2013 ha mostrat la profunditat de la crisi. La Unió Europea es veu confrontada a problemes estructurals i deficiències que cal resoldre. La Unió Europea haurà de trobar una nova definició de la seva funció en un context polític de suport creixent envers les ideologies conservadores i fins i tot nacionalistes en diferents països membres.

Avui dia la Unió Europea està pagant un preu elevat per anys de manca de valor polític i de visió de molts dels líders polítics dels seus estats membres. La manera en què s'organitza el procés de presa de decisió i la distribució de poders entre els diferents nivells de presa de decisió en la Unió Europea amb vint-i-cinc estats membres és problemàtica. Els governs nacionals encara poden bloquejar decisions importants que serien un pas endavant en el procés d'integració que representa avenços per al medi ambient, la societat i les vides dels ciutadans. La decisió de l'ampliació no s'ha acompanyat prou d'un enfortiment de la societat civil, els procediments democràtics i les institucions. Els tractats d'Amsterdam i de Niça van deixar passar oportunitats importants de millorar el funcionament de la Unió Europea.

La Unió Europea s'enfronta a un dèficit democràtic a diferents nivells. En nombrosos països, els polítics nacionals utilitzen la Unió Europea com a cap de turc per a les seves pròpies decisions i polítiques. Aspectes o àmbits importants de la presa de decisió europea s'escapen del control democràtic en l'àmbit nacional o europeu i queden fermament en mans dels governs i les administracions dels estats membres. La divisió de competències entre els diferents nivells ha contribuït al fet que la Unió Europea intenti assolir tant en alguns àmbits i pugui aconseguir tan poc en d'altres. Els resultats dels referèndums demostren que grans sectors de la població europea no es reconeixen en les polítiques que se segueixen en nom de la Unió Europea. Des del parer de molts ciutadans europeus, com molts governs nacionals, la Unió Europea ha escollit el camí de la competència en comptes del de la cooperació, que condueix a una alienació dels elements positius del procés d'integració europea. Massa ciutadans europeus tenen la impressió que no poden influir en el que passa dins de la Unió Europea, mentre que forts *lobbies* econòmics tenen accés directe al procés de presa de decisions.

En la seva estructura i els seus treballs, la Unió Europea ha afavorit i invertit en un model de desenvolupament regit pel mercat competitiu per sobre de la promoció d'un model europeu de solidaritat. El contrast entre, per una banda, la «lleï dura» de les regles monetàries i, de l'altra banda, la «lleï tova» del mètode obert de coordinació en polítiques socials és insostenible. Si el projecte europeu vol convèncer els ciutadans, cal resoldre aquest punt mort.

Els arguments que fan servir un grup creixent de polítics en el debat de l'ampliació són preocupants. No pot ser que al mateix temps es vulgui una ampliació extensa i no es vulgui invertir la quantitat necessària de diners. Pensar que la solidaritat es pot posposar o eludir és una estratègia perillosa que pot generar avantatges polítics (nacionals) a curt termini, però que pot comportar un alt preu polític a llarg termini, per exemple quan els problemes de seguretat hi estan implicats. També és d'igual importància que la Unió Europea parí més atenció als guanyadors i als perdedors de les

polítiques actuals (per exemple, la Política Agrària Comuna) i corregeixi els procediments o les regles que condueixen a una distorsió dels mecanismes de solidaritat entre els membres de la Unió Europea.

La crisi en el projecte europeu pot en gran mesura tenir a veure amb problemes més essencials de globalització. La manera en què el procés de globalització s'organitza ha conduït a una por profundament arrelada entre els ciutadans. Les «certeses» socials s'esvaeixen, juntament amb la confiança que els ciutadans tenen en les seves institucions. El procés de globalització econòmica principal necessita una resposta política més forta. Els polítics europeus no semblen capaços de convèncer els seus ciutadans del valor afegit de la Unió Europea en aquest tema. Des del punt de vista de molta gent, la Unió Europea sembla ser un motor d'un procés de globalització negatiu, en comptes de ser una solució per als nombrosos problemes que els ciutadans perceben. Això esdevé clar en la discussió sobre, per exemple, la neoliberal «Directiva Bolkenstein sobre els serveis», la directiva sobre el servei portuari, la directiva sobre el temps de treball i la pressió de la Comissió per obrir el mercat als organismes genèticament modificats (OGM).

Però més essencialment, els efectes d'un estil de vida insostenible no es poden ignorar durant més temps o «exportar-se» a l'altra banda del món o a les generacions futures. Fins fa poc, els països rics d'Europa (occidental) han aconseguit amb èxit deixar fora de les seves portes les seqüeles negatives de la globalització; però això actualment ja no és així. Tan sols el fet d'escollir la justícia ecològica, que significa que aquests mateixos països europeus hauran de reduir dràsticament la seva empremta ecològica com a condició prèvia per a un desenvolupament just i sostenible d'altres parts del món, pot obrir la porta a un futur just i més segur.

2. LA NOSTRA VISIÓ POLÍTICA VERSA SOBRE EL FUTUR D'EUROPA

Necessitem una Unió Europea ben integrada des del punt de vista polític i econòmic com a actor indispensable en les àrees claus de política i per assolir objectius ecològics claus. Volem que es defineixin de manera clara aquestes àrees. I volem assegurar-nos que s'han establert estructures de presa de decisions eficients, transparents i democràtiques per aconseguir aquestes fites. Per tant, també hi ha àrees en què la presa de decisions s'hauria d'establir millor en els àmbits nacional, regional o local.

Per a nosaltres els Verds, la Unió Europea és un projecte de pau i un actor internacional per a la pau i els drets humans. La Unió Europea ha de prendre posició per a un futur sostenible. La Unió Europea hauria de salvaguardar el nostre model social europeu. Ha de fomentar els drets del consumidor i la protecció de la salut. L'aspiració econòmica de la Unió Europea s'hauria d'inspirar en una visió econòmica ecològica basada en la redefinició de l'economia marcada a través de principis socials i ecològics. La Unió Europea ha de redefinir els seus objectius econòmics, de manera que es doni prioritat a la protecció del medi ambient i els béns comuns de les persones sobre els interessos privats. La Unió Europea hauria d'esdevenir un actor global per a una globalització justa. La Unió Europea ha de ser sinònim de democràcia, diversitat, igualtat a tots els nivells i d'imperi de la llei...

> Un projecte de pau

A la Unió Europea, la pau ha esdevingut quelcom «normal», i això és un èxit històric. L'ampliació recent i la reunificació europea enforteixen el rol de la Unió Europea com a salvaguardador de la pau. La Unió Europea també ha de desenvolupar una nova política de veïnatge per implementar les seves obligacions a fi de construir una base sòlida per a la seguretat comuna amb tots aquells veïns

que no s'adhereixin a la Unió Europea. La solidaritat, expressada en institucions democràtiques eficients i més fortes, és essencial si volem preservar la pau, la justícia i la seguretat per a les generacions presents i futures. La comunitat internacional també espera que Europa tingui una funció global per a la pau i els drets humans. Un món unipolar amb un país com a «xerif» no és un món segur, i tampoc ho és un món amb conflictes multipolars. Els països europeus s'han d'unir per assolir l'èxit sobre una base de multilateralisme, donant prioritat a la prevenció, el desarmament i la resolució no militar de conflictes.

➤ ***Un futur sostenible***

Tot i que és lluny de ser perfecte, l'establiment d'uns estàndards mediambientals relativament alts a la Unió Europea és una de les seves fites històriques. La Unió Europea hauria de ser el lloc on pren forma un futur sostenible i just. Depèn de la Unió Europea decantar-se sistemàticament per opcions ecològiques en temes de medi ambient, energia, transport, agricultura, consum i ciències. La política mediambiental també és una política d'innovació econòmica i crea oportunitats econòmiques i de treball. Invertir en sostenibilitat ecològica és una inversió en justícia i seguretat. Per tant, necessitem objectius i instruments polítics ambiciosos a fi de limitar el canvi climàtic, crear una estructura de transport sostenible, preservar i enfortir la biodiversitat, desenvolupar una agricultura sostenible tenint en compte la perspectiva global ecològica i donar suport a una política de recerca enfocada cap a un desenvolupament més sostenible.

➤ ***Enfortir el nostre model social europeu***

L'àmplia majoria dels europeus donen suport a la tradició social europea, que dóna molt de valor a la justícia, els serveis públics, la justícia de gènere, els drets dels consumidors i dels treballadors i la protecció de la salut. Conservar viva aquesta tradició en un món cada cop més competitiu ja no es pot aconseguir únicament en l'àmbit nacional. Per salvaguardar aquesta tradició i desenvolupar-la en un model social europeu comú, ens cal aprendre de les diferents experiències nacionals. La força de la Unió Europea serà necessària per equilibrar la necessitat d'una innovació, una eficiència i una competitivitat creixents amb els valors del model social europeu. Ni volem aïllar Europa de la resta del món, ni volem prosseguir ni exportar un estil de vida que pesa tant sobre el nostre planeta. En conseqüència, ocupar-se del desafiament mediambiental és un tema de justícia social tant a dins de les nostres pròpies societats com en l'àmbit mundial.

➤ ***Els drets del consumidor i la protecció de la salut***

Ja sigui per la grip aviària o per una dioxina, en temps de crisis, els consumidors esperen que la Unió Europea tingui una funció en la protecció dels seus drets i la seva vida. Garantir els drets dels consumidors en un mercat obert és d'igual importància, com ara quan els consumidors volen aliments segurs sense organismes genèticament modificats (OGM). La Unió Europea és una eina indispensable per a la protecció de la salut i els consumidors, i és una funció que els estats membres sols ja no poden desenvolupar de manera efectiva. Cal aplicar el principi de precaució a través de tota la cadena d'alimentació i també cal establir regles clares basades en la responsabilitat pel que fa als organismes genèticament modificats (OGM). Una política realment europea sobre tots els temes esmentats en aquest apartat requerirà un poder executiu decidit que desafiï la pressió de les corporacions internacionals i els governs, si cal, i que cooperi amb els països en via de desenvolupament per modificar les regles en els organismes internacionals.

➤ ***Una visió econòmica ecològica per a Europa***

La competitivitat s'hauria de definir d'acord amb principis d'interès general i, concretament amb la protecció del medi ambient i la cohesió social. Per als Verds, el progrés compartit en la recerca de l'interès general i especialment la protecció del medi ambient i la cohesió social passen per davant de la competència i la competitivitat.

Un enfocament ecològic central de la nostra política econòmica és la nostra estratègia per reduir la dependència en els carburants fòssils, especialment la dependència en el petroli i per garantir un sistema energètic sense emprar l'energia nuclear. Volem assolir un camí d'innovació que combini l'eficiència energètica, l'estalvi energètic i el desenvolupament d'energies renovables. Per als Verds, la retirada progressiva de la tecnologia nuclear militar i civil és una prioritat absoluta. A fi de resoldre el problema dels subministraments d'energia, cal que canviem els nostres estils de vida i els nostres patrons de consum. La Unió Europea ha de desenvolupar una funció més activa en aquesta àrea política. Amb un mercat únic i l'euro com a moneda comuna per a la majoria d'estats membres, és indispensable més cooperació en matèria de polítiques econòmiques europees, i ni la sostenibilitat ecològica, ni la cohesió social es poden assolir sense ella. Aturar la competència perjudicial en temes d'impostos forma part d'aquesta tasca.

➤ ***Un actor global per a una globalització més justa***

Necessitem que la Unió Europea, com a jugador global fort, promogui una globalització que es basi en la solidaritat i que sigui sostenible des del punt de vista ecològic. Nosaltres els Verds apostem pel comerç just. Donem suport a la introducció d'un impost com la taxa Tobin en l'àmbit europeu. Volem que la Unió Europea cooperi amb els països en vies de desenvolupament i els poders emergents en la promoció del desenvolupament sostenible, amb la participació de la societat civil. La globalització dels fluxos de capital també requereix una globalització de les polítiques democràtiques. Això implica un rol més fort per a l'ONU, l'imperi internacional de la llei i el suport de la justícia internacional.

➤ ***Democràcia, diversitat, migració i imperi de la llei***

No cal qüestionar que la Unió Europea encara ha de millorar en termes de procediments democràtics. Ara bé, la Unió Europea ha tingut i segueix exercint una funció important en la salvaguarda i la demanda de procediments i institucions democràtiques en els seus estats membres, així com en l'atorgament de poder a les dones. Aquest efecte positiu és real tant per als nous estats membres com per als antics. El Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees, la Carta dels Drets Fonamentals, l'Ombudsman europeu i el procediment de reclamació són eines importants dels ciutadans per protegir els seus drets. Les minories històriques, culturals, ètniques i lingüístiques han de ser reconegudes pels estats membres de la Unió Europea. La Unió Europea també ha de coordinar els seus estats membres en la lluita pels drets humans, especialment en temes de racisme, homofòbia, xenofòbia, discriminació per l'edat, antiislamisme i antisemitisme, com també en la garantia dels estàndards humanitaris per als refugiats, la regulació per a la integració dels immigrants i l'imperi de la llei en la lluita contra el terrorisme internacional i el crim organitzat. S'hauria de dedicar una atenció especial als gitanos, atès que són objecte de discriminació, de fet o de llei, en molts indrets d'Europa.

3. UNA ARQUITECTURA DEMOCRÀTICA PER A UNA UNIÓ EUROPEA EFICIENT

Europa ha de redefinir la democràcia en el context supranacional, atès que la Unió Europea és una entitat que comparteix la seva pròpia sobirania i que combina elements d'una organització internacional i d'un sistema integrat. Exerceix directament els poders que li han estat atorgats, però

continua sense ser reconeguda com a una democràcia totalment legítima pels seus ciutadans. El Tractat Constitucional Europeu només podria trobar una resposta parcial al dèficit de democratització de la Unió; per tant, hem de continuar lluitant per a la creació d'un marc constitucional estable per a la Unió Europea.

L'objectiu comú de les constitucions de tots els estats membres és posar en relació qualsevol exercici de poder amb els drets civils i fonamentals garantits; la legitimitat democràtica; la separació de poders entre les branques de govern legislativa, executiva i judicial; la separació de l'estat i la religió; la naturalesa pública de la legislació; el control judicial parlamentari i governamental de tota acció i la preservació de l'imperi de la llei. Tots aquests principis fundadors d'un ordre democràtic també s'haurien de poder identificar en l'àmbit de la Unió Europea. No es poden implementar a través d'un sistema de presa de decisions basat en la cooperació intergovernamental.

Necessitem un tractat constitucional coherent i ambiciós. A banda de la Carta dels Drets Fonamentals, nosaltres els Verds ens centrem en drets parlamentaris forts, la subsidiarietat, les garanties judicials, la iniciativa ciutadana i referèndums europeus com a elements centrals del nou ordre constitucional al qual ens dediquem. Reiterem el nostre compromís per a una democràcia parlamentària enfortida, la transparència i l'imperi de la llei, basat en drets fonamentals, la iniciativa ciutadana i referèndums europeus com a elements centrals del futur acord constitucional.

➤ ***El Parlament Europeu***

Tal com va proposar-se originalment en la Convenció, tots els actes legislatius de la Unió Europea haurien de ser adoptats públicament pel Parlament Europeu i el Consell Legislatiu. Per a la política exterior i de seguretat comuna, el Parlament Europeu hauria de tenir el poder d'atorgar directrius vinculants i de codecidir el pressupost assignat. S'ha de reforçar la funció del Parlament Europeu durant la negociació i l'aprovació dels tractats internacionals. Com a branca de la legislació, el Parlament Europeu, juntament amb la Comissió, ha de tenir el dret d'iniciativa pel que fa a la legislació europea. A fi d'excloure aquells estats membres individuals que bloquegen contínuament la Unió Europea a través d'un veto, el Consell Legislatiu decidirà sobre totes les qüestions de legislació comuna mitjançant un vot per majoria qualificada.

El Parlament Europeu i el Consell Legislatiu tenen el mateix dret de controlar l'exercici dels poders executius de la Comissió. La durada del mandat de la Comissió haurà d'estar relacionada amb el període legislatiu del Parlament Europeu. El President de la Comissió haurà de ser elegit pel Parlament Europeu i aprovat pel Consell Europeu. La Comissió, inclosos el Ministre d'Affers Estrangers i cadascun dels seus membres individuals, hauran de respondre al Parlament Europeu. El President de la Comissió haurà de tenir una autoritat completa general envers els seus col·legues.

➤ ***Els parlaments nacionals***

Els parlaments nacionals han de desenvolupar una funció forta i activa en la vida política de la Unió Europea. La seva implicació d'èxit en tot el procés legislatiu de la Unió Europea és l'element clau perquè es produeixi un increment de la transparència i una àmplia acceptació pública per part dels ciutadans. Una implicació d'èxit no ha de limitar-se al control polític de les accions dels seus governs en l'àmbit europeu, sinó que haurien de tenir un rol actiu per implementar el principi de subsidiarietat. El seu rol europeu hauria de començar amb anàlisis i opinions capdavanteres i, en el cas d'una directiva, acabar amb una transposició elaborada i ben fixada en l'àmbit nacional. També han de participar en les assemblees constituents on s'esbossin esmenes per a qualsevol revisió important de la Constitució.

➤ **Subsidiarietat**

La democràcia a l'interior de la Unió Europea es manifesta en àmbits diferents: les ciutats i els municipis, les regions, els estats membres i la Unió comuna. La subsidiarietat és un valor essencial de la Unió Europea. Ara bé, els Verds europeus adverteixen sobre la tendència actual d'identificar el concepte de la subsidiarietat amb el concepte de la renacionalització general. La legislació de la Unió Europea ha de ser totalment coherent amb el principi de subsidiarietat. A causa de la seva pròpia naturalesa, el Consell Legislatiu, que és una cambra dels estats, haurà de tenir una responsabilitat política especial per preservar la subsidiarietat. El Tribunal de Justícia té competència per dictar sentències sobre recursos que impugnin la implementació del principi de subsidiarietat o sobre conflictes de competències entre les institucions de la Unió Europea, els estats membres i les regions reconegudes constitucionalment dels estats membres.

➤ **Els partits polítics**

Els partits europeus han de desenvolupar una funció important per avançar en la integració política europea. Nosaltres els Verds estem a favor de les llistes transnacionals. El 10 % dels escons pel Parlament Europeu haurien de ser adjudicats a llistes pancomunitàries. D'aquesta manera, a les eleccions europees cada ciutadà emet dos vots: un per a un partit nacional i un per a un partit europeu. Els partits europeus poden decidir nomenar el primer candidat de la seva llista per a la presidència de la Comissió. Això augmentaria els interessos de les eleccions europees.

➤ **El Tribunal de Justícia**

El Tribunal de Justícia Europeu també haurà de ser el tribunal constitucional de la Unió Europea. L'aplicació global de la llei comunitària haurà d'estar subjecta a la seva jurisdicció, inclosos els drets humans. La possibilitat de recórrer al Tribunal de Justícia hauria de millorar-se molt, per incloure ciutadans els drets dels quals es violen i accions col·lectives d'ONG socials i mediambientals. Qualsevol acte dins del marc dels Tractats haurà d'estar subjecte a la seva jurisdicció. Tots els membres del Tribunal de Justícia Europeu han de ser confirmats pel Parlament Europeu després de la celebració de les sessions.

➤ **La participació directa de la ciutadania**

La participació dels ciutadans europeus en el procés de presa de decisions haurà d'estar garantida per la inclusió del dret d'iniciativa ciutadana, com també per un referèndum europeu. Es podrà enviar un projecte de llei amb com a mínim un milió de signatures obtingudes d'un determinat nombre d'estats membres a la Comissió perquè aquesta prengui una iniciativa legislativa, sempre i quan el projecte de llei sigui compatible amb la Constitució i, concretament, amb la Carta dels Drets Fonamentals. Aquesta iniciativa ciutadana no hauria d'afectar el dret d'iniciativa del Parlament Europeu i la Comissió, però obliga a ambdues institucions a actuar o bé a explicar-ne públicament els motius sense una dilació no raonable si decideixen no seguir la sol·licitud de la petició mitjançant un vot per majoria qualificada.

4. LA FUTURA AMPLIACIÓ DE LA UNIÓ EUROPEA

L'ampliació de la Unió Europea dels seus sis membres inicials als vint-i-cinc actuals ha estat un èxit. Ara bé, sense una solució per a l'actual crisi constitucional de la Unió Europea, no es podrà produir

la futura ampliació a Bulgària i Romania encara que només sigui pels obstacles legals establerts pel Tractat de Niça.

De manera correcta, la Unió Europea no s'ha apartat dels seus compromisos pel que fa a Croàcia i Turquia. Donem un suport positiu a l'inici de les negociacions d'adhesió a la Unió Europea amb aquests dos països. Sempre hem deixat clar on veiem les deficiències en les reformes d'aquests països i sense cap dubte seguirem sent partidaris que confien, tot i que críticament, en els dos països. El procés de les negociacions d'ingrés, per la seva pròpia naturalesa, no té un termini definit, però l'adhesió és l'objectiu a assolir. Com en el passat, també donaríem suport a les decisions de Suïssa, Noruega i Islàndia d'ingressar en la Unió Europea.

La perspectiva europea per als Balcans occidentals ha de seguir en peu: l'estabilització i la pau als Balcans ha de continuar sent una prioritat clau per a la Unió Europea durant els propers anys. Per això volem que la Unió Europea tingui una estratègia comuna per a aquesta regió. El nivell de cooperació regional entre els països dels Balcans occidentals és un indicador important de la seva preparació per a l'adhesió a la Unió Europea, però finalment cada país ha de ser jutjat pels seus propis mèrits i cal negociar-ne l'ingrés en funció d'un calendari individual.

Actualment, un inici possible de les converses d'ingrés amb Ucraïna o fins i tot amb altres països d'Europa de l'Est està més enllà de l'horitzó històric. Falta veure si això canviarà en els propers vint-i-cinc anys. Hi ha una perspectiva europea per a Ucraïna, Bielorússia i Moldàvia. Ara bé, la perspectiva temporal per a aquests països és veure-la a molt llarg termini, i depèn també del progrés substancial de les reformes institucionals de la Unió Europea. Mentrestant, la Unió Europea no hauria de dubtar a enfortir la cooperació amb aquests països.

Per als Verds, els criteris establerts a Copenhaguen el 1993 són els punts de referència centrals per a la preparació de qualsevol candidat per ingressar dins de la Unió Europea. Aquests criteris no són negociables.

5. (COM) ACONSEGUIREM UN TRACTAT CONSTITUCIONAL EUROPEU?

Nosaltres els Verds estem convençuts que la Unió Europea necessita ara més que mai un conveni constitucional que enforteixi el parlament, la democràcia, la transparència i l'imperi de la llei, asseguri els drets fonamentals, desenvolupi la ciutadania i enalteixi la capacitat de la Unió Europea d'actuar de forma efectiva tant en el seu territori com en l'àmbit exterior.

Des del nostre punt de vista, la Unió Europea necessita tornar a posar en marxa el procés constitucional simultàniament a una millora radical del seu rendiment polític. La democratització i els passos següents per establir un tractat constitucional europeu han d'anar de la mà d'un canvi d'orientació política de la Unió Europea, que es produeixi mitjançant l'adopció d'iniciatives polítiques i normes que responguin adequadament als temors i les necessitats de la població. Això implica, per abordar-ne alguns entre d'altres, els problemes als quals la gent s'enfronta en els àmbits social, econòmic, energètic i mediambiental. L'acceptació de la Unió Europea només millorarà si els ciutadans senten que la Unió Europea no només se centra a completar el mercat únic, sinó també en l'instrument que millor escaigui per respondre als desafiaments actuals.

Durant el procés de ratificació en curs, ha esdevingut evident que hi ha parts substancials de la Constitució que no eren realment controvertides. La Carta dels Drets Fonamentals, la majoria de la primera part i una sèrie d'innovacions a la tercera part de la Constitució, ha hagut de fer front a una escadussera crítica durant el procés de ratificació. A més, cal assolir un consens ampli pel que fa a

milliores específiques com ara l'enfortiment de les iniciatives ciutadanes, la introducció d'un referèndum europeu i la reparació de la contradicció entre els objectius socials.

No pensem en la solució actualment proposada pels conservadors i els socialdemòcrates que es basa en l'addició d'un protocol per a cada país que no ha acceptat la Constitució, suposant que això permeti superar el punt mort provocat per el referèndum negatiu a França i els Països Baixos. Una crisi constitucional amb una dimensió com la que estem afrontant no es pot superar seguint els precedents de la solució trobada per superar el referèndum negatiu a Dinamarca o Irlanda en el passat.

Al mateix temps, refusem totes les propostes de seguir amb l'actual Tractat de Niça únicament adaptant-lo perquè sigui operatiu si les negociacions d'adhesió amb Croàcia i els altres països dels Balcans es concreten.

Nosaltres els Verds estem convençuts que necessitarem una nova Convenció per superar el punt mort actual. S'hauria de construir sobre la base establerta per a la primera Convenció. Per tant, no acceptem qualsevol intent de tornar a iniciar des de zero les negociacions sobre un nou tractat.

Pensem que el Tractat Constitucional, tal com està ara, s'hauria de millorar (i es pot). La Convenció ha de rebre un mandat clar que hauria d'incloure l'eliminació de la part política (part III) de la Constitució i l'establiment d'una clara distinció entre les clàusules de revisió per a la Constitució (en línies generals les parts I, II i IV) i en línies generals la part III del Tractat. La nova Convenció podria posar-se en lloc després de l'elecció francesa i sota la presidència alemanya. Un compromís polític fort d'emprar totes les possibilitats de la nova Convenció per millorar de manera considerable la dimensió social també hauria de formar part del resultat del procés. Representants de la societat civil també haurien de ser inclosos en la creació de la nova Convenció. La part constitucional només s'hauria d'anomenar *constitució* si és concisa i fàcil de llegir, conté drets fonamentals vinculants i introdueix una estructura democràtica.

El Tractat Constitucional esmenat tal com el proposem, és a dir, el resultat constitucional genuí del treball de redacció de la nova Convenció, hauria de ser ratificat en un referèndum pancomunitari per una majoria dual paral·lela a les properes eleccions europees de 2009. Les modalitats exactes s'haurien de decidir durant la segona meitat de 2008 a través de la nova Convenció i del Consell Europeu. Els Verds faran una campanya a favor d'aquest referèndum a tots els estats de la Unió Europea.

Estem convençuts que aquesta proposta, que crida tots els ciutadans europeus a trencar el punt mort, és la millor manera de superar la crisi constitucional europea. Una decisió constitucional comuna que impliqui no només les institucions polítiques de la Unió Europea, sinó també el públic europeu i cada ciutadà és la resposta adequada al sentiment nacionalista intolerant i les divisions nacionals. Pensem clarament que res menys radical funcionarà i que els ciutadans europeus, quan se'ls cridi per recollir amb les seves mans la història dels continents, faran avançar Europa.

En aquest context ens agradaria acollir les iniciatives polítiques per promoure una cooperació estructural millorada amb l'objectiu d'accelerar el procés d'integració europea. Tanmateix, en aquest context, ens agradaria senyalar que les formes de cooperació millorada haurien de promoure l'assoliment dels objectius de la Unió Europea, preservar els seus interessos i reforçar el procés d'integració i estar obertes a tots els estats membres en tot moment. També volem deixar clar que aquestes possibles formes de cooperació no s'haurien d'implementar en detriment dels esforços que s'han fet per assolir sense un retard excessiu una Constitució per a Europa.

6. ACONSEGUIR UNA EUROPA MÉS ECOLÒGICA

Per millorar el rendiment de la Unió Europea, construir una nova confiança en les institucions europees i respondre millor a les demandes dels ciutadans de la Unió Europea, la Unió Europea ha d'avaluar i, quan calgui, tornar a dirigir les seves polítiques centrals. Enfocar la seva orientació cap a l'ecologia ajudarà la Unió Europea a actuar d'acord amb les necessitats reals i les expectatives cíviques. Els Verds europeus ofereixen una estratègia «de foment ecològic», dirigit per la nostra visió del futur europeu.

Amb els vots dels partits verds en contra, el Parlament Europeu ha adoptat la planificació pressupostària de la Unió Europea per als anys 2007 a 2013. En comptes d'invertir en recursos humans i ciència a fi d'assolir l'objectiu d'esdevenir la regió més basada en el coneixement del món, la majoria de les despeses se segueixen assignant al camp de l'agricultura i els fons estructurals. Com a Verds, hem de desenvolupar un estratègia a llarg termini per a una planificació pressupostària sostenible orientada cap al futur.

➤ Europa com a projecte de pau

La Unió Europea es va construir sobre la base d'un projecte de pau comuna per a tots els estats europeus. També hauria de seguir sent un projecte de pau en el futur. Els horrors de la Segona Guerra Mundial han ensenyat als europeus a veure l'ús de la força no com a autoafirmació, sinó com a fracàs. La Unió Europea és un intent amb força èxit de substituir la llei del més fort per la força de la llei, i de resoldre els conflictes no mitjançant la intimidació i la violència, sinó mitjançant les normes, la negociació i la jurisdicció. Per tant, la majoria dels europeus donen fermament suport a organitzacions multilaterals, com ara les Nacions Unides o la Cort Penal Internacional. Estan en contra de la força militar sempre que les vies pacífiques de resolució d'un conflicte no s'hagin exhaurit. Malauradament, els ciutadans de la Unió Europea són més assenyats que els seus polítics. A causa dels desacords entre els governs, massa sovint la Unió Europea està absent de l'escenari mundial.

Els Verds europeus no consenten aquestes divisions paralitzadores. Les deficiències i els errors de la política exterior dels Estats Units en abordar les amenaces de seguretat actuals, com ara el terrorisme, la proliferació de les armes de destrucció massiva, els estats fracassats, el crim organitzat i el canvi climàtic, són massa evidents. La Unió Europea, que personifica i practica un concepte més ampli de seguretat, hauria d'adoptar una responsabilitat més global. Les activitats que els països europeus han forjat junts haurien d'esdevenir el poder extern de la Unió Europea: la diplomàcia, el diàleg cultural, el comerç just, l'ajuda al desenvolupament i la promoció de la llei internacional. Europa hauria d'esdevenir una zona lliure d'armes nuclears.

Cal reforçar el rol d'Europa, que ha ajudat a aconseguir o mantenir canvis institucionals positius a Irlanda del Nord, Escòcia, Gales, Catalunya i el País Basc, per permetre'ls ajudar a resoldre conflictes interns dins dels estats membres de la Unió Europea, especialment quan incumbeixen la protecció de minories i de nacions sense estats, ajudant d'aquesta manera a construir un futur pacífic.

Entre els ciutadans europeus es dona suport a una política de seguretat i d'afers exteriors europea més integrada. Europa necessita que es prevegi un ministre d'afers exteriors a la Constitució, però també necessita acabar amb els vetos. Per fer un pas endavant cap a una presa de decisions més efectiva, el Consell de Ministres hauria de decidir per majoria qualificada les propostes presentades pel ministre d'afers exteriors de la Unió Europea. Al mateix temps, s'hauria d'incrementar la

responsabilitat del ministre de la Unió Europea envers el Parlament Europeu. S'hauria d'atorgar al Parlament Europeu el poder de formular directrius vinculants en temes de política exterior i poders reals per controlar les polítiques externes de la Unió Europea. Sempre que la Unió Europea tingui una posició comuna, el ministre de la Unió Europea hauria de defensar aquesta posició en el Consell de Seguretat de l'ONU. Finalment la Unió Europea hauria de tenir el seu seient permanent en el Consell de Seguretat.

Encara que sigui com a poder civil, la Unió Europea necessita comptar amb els seus propis mitjans militars. Són l'últim recurs quan ha fracassat la gestió de crisis civils i la prevenció de conflictes. La Unió Europea no hauria de dependre més de l'OTAN per preservar la pau en el continent europeu, inclosos els Balcans occidentals. Això no requereix més despesa militar, sinó que requereix una millor cooperació, una distribució clara de les tasques i la integració de les capacitats militars. Ara bé, les armes biològiques, químiques i nuclears no poden formar mai part dels instruments militars de la Unió Europea. Les armes biològiques, químiques i nuclears actuals han de ser proscrietes.

La Unió Europea hauria de prendre una iniciativa per al desarmament global, començant amb negociacions per retirar dels seu propi territori totes les armes de destrucció massiva i la conversió gradual de la despesa i les produccions militars en unes sostenibles des del punt de vista mediambiental i profitoses des del punt de vista social.

Les intervencions militars sempre s'haurien de dur a terme d'acord amb la Carta de les Nacions Unides amb l'objectiu d'aconseguir una pau duradora, i no per assegurar els subministres de petroli i altres per l'estil. El Tribunal de Justícia Europeu hauria de tenir jurisdicció sobre la política exterior i de seguretat de la Unió Europea. Les operacions militars haurien de requerir el consentiment tant del Parlament Europeu com dels parlaments nacionals dels estats membres participants i d'un mandat de la ONU. Sota cap circumstància s'haurien d'utilitzar les forces militars de la Unió Europea per refusar els refugiats o com a força de policia interna. La Unió Europea renuncia a exportar armament a fi de promoure la pau i el desarmament i, en conseqüència, com a primer pas el Codi de conducta en matèria d'exportació d'armes de la Unió Europea hauria de ser legalment vinculant i s'hauria d'adaptar el tractat de comerç d'armes. En general, la Unió Europea aprova una Europa lliure d'armes nuclears i dóna suport a la prohibició de les armes nuclears. Una política exterior i de seguretat comuna de la Unió Europea no ha d'inspirar por entre els veïns d'Europa o entre els seus ciutadans, sinó que ha d'ajudar a construir una confiança mútua.

➤ ***Crear un futur sostenible***

Una protecció millorada del medi ambient i dels recursos és una de les tasques més importants dels líders polítics europeus. També és una de les activitats principals que els ciutadans de la Unió Europea n'esperen. Els sondeigs de baròmetre europeu mostren que més dels dos terços dels ciutadans desitgen que els que prenen decisions donin un pes equivalent a les polítiques socials, econòmiques i mediambientals.

Ara bé, mentre que es produeixen millores en algunes àrees, a fi de comptes la pressió sobre el medi ambient augmenta. S'estima que l'ús global total dels recursos naturals és aproximadament superior en el 20 % del que el planeta pot produir. La mitjana ciutadana dels vint-i-cinc països membres de la Unió Europea utilitzen més del doble de la mitjana global.

És evident que aquesta situació és insostenible. Hem de reduir l'impacte de les nostres pautes de consum i producció sobre el medi ambient a nivells sostenibles, o bé les generacions futures en pagaran el preu. Cal compartir el consum de recursos i serveis ecològics més equitativament; l'alternativa és l'augment de conflictes sobre els recursos en declivi.

La Unió Europea ha portat millores específiques en temes de protecció del medi ambient a cadascun dels seus estats membres. En alguns països les mesures per protegir el medi ambient provenen fonamentalment de la Unió Europea. En altres amb un alt estàndard, ha tendit a disminuir l'estàndard.

De manera inquietant, els últims anys han estat testimonis d'un canvi de la Unió Europea en la direcció incorrecta. Es dona una prioritat inferior als temes mediambientals que a la «competitivitat», com ara en política sobre els productes químics, el transport i l'energia. Necessitem reconèixer que un ús ecològicament sostenible dels nostres recursos és a llarg termini una condició prèvia per al foment del treball i el progrés econòmic, i fins i tot pot millorar-los a curt termini.

En concret, no s'ha de donar una prioritat més alta a la lliure circulació de béns que a la protecció del medi ambient i la salut. Això s'aplica tant dins de la Unió Europea com a les relacions entre la Unió Europea i la resta del món. En absència de garanties mediambientals i de competència adequades, una major integració del mercat pot tenir conseqüències greus tant per al medi ambient com per a la política mediambiental.

Els principis bàsics de la política mediambiental de la Unió Europea —el principi de «contaminador pagador», el principi de precaució i el principi de correcció de la contaminació a la font— són importants i cal implementar-los. Això inclou respectar més les regulacions i els estàndards mediambientals de la Unió Europea. Aquests principis s'han de complementar amb el principi de substitució de productes químics perillosos, el principi de conservació de la biodiversitat i el principi de manteniment de l'ús dels recursos i de l'impacte mediambiental dins la part corresponent de l'espai mediambiental o l'empremta ecològica d'Europa.

Tenint en compte que un dels problemes més seriosos al qual s'enfronta actualment el món és el canvi climàtic, la Unió Europea ha d'actuar amb força per aturar l'escalfament global. Eines possibles poden ser amplis impostos a la Unió Europea sobre el querosè o impostos ecològics europeus.

Hem d'accelerar el desacoblament de l'augment del creixement econòmic d'un augment de l'ús dels recursos i de l'impacte sobre el medi ambient. L'ús dels recursos i l'impacte sobre el medi ambient han de disminuir en termes absoluts.

La integració de les qüestions sobre el medi ambient i el benestar dels animals en altres polítiques de la Unió Europea, com ho requereix el Tractat, s'han d'implementar a la pràctica. Concretament, és necessària una reforma fiscal sobre el medi ambient, mitjançant la qual l'ús dels recursos i les pressions sobre el medi ambient es gravin i altres impostos o fonts de finançament es redueixin. La política agrícola de la Unió Europea hauria de fer un canvi radical cap a la producció ecològica, el benestar dels animals i el comerç just. S'aturen els subsidis d'exportació per als productes agrícoles.

També és urgent retirar progressivament els subsidis que siguin perjudicials per al medi ambient. Altres àrees de prioritat per a la integració creixent dels requeriments mediambientals en polítiques sectorials són la recerca, els fons estructurals, les indústries pesqueres, l'agricultura, el transport i l'energia.

S'ha d'abandonar l'Euratom, o bé reformar-lo completament i convertir-lo en una agència per a una transformació sostenible del nostre sistema energètic. Els països que han desenvolupat la seva riquesa durant l'era dels combustibles fòssils barats tenen els recursos i la responsabilitat de desenvolupar i introduir una tecnologia que sigui neta, eficient i que es basi de manera creixent en

recursos renovables. Això hauria de ser un punt clau de la recerca i del desenvolupament europeu.

Podem assolir l'objectiu d'una Europa sostenible amb una qualitat de vida interessant, però requerirà un canvi d'enfocament per als que prenen decisions a tots els nivells. Requerirà una reorientació de les polítiques, la recerca i les inversions, i la reconsideració d'idees obsoletes sobre què és necessari per a una bona vida. El Partit Verd Europeu i els seus partits nacionals membres continuaran treballant junts en accions concretes encaminades a assolir aquest objectiu en els àmbits europeu, nacional i local.

➤ **Enfortir el model social europeu**

Només si s'enforteix la dimensió social de la Unió Europea i els ciutadans ho perceben, el públic donarà suport a l'augment del procés d'integració.

Per als Verds, el desenvolupament sostenible de les societats europees engloba totalment la dimensió social; és impossible pensar que la Unió Europea restringiria la seva funció per promoure Europa com a economia integrada i mercat financer, tot ignorant la necessitat de cohesió social i de millorar les condicions de vida i de treball dels ciutadans europeus i de la gent al món sencer.

Reconeixem que una majoria de governs actualment en funcions propugnen, de forma explícita o *de facto*, una Unió Europea que treballaria únicament com a mercat únic, posant els sistemes de benestar nacional en competició ferotge entre ells, abocant-los (com també els sistemes de protecció fiscal i del medi ambient) a una espiral descendent. Els Verds s'hi oposen fermament.

Per als Verds, perquè siguin sostenibles i satisfactoris, els sistemes del benestar han de comptar amb un suport ampli entre la seva població i, per tant, s'han de construir sobre els seus valors compartits. Atès que aquests poden diferir d'un país a un altre, és obvi que no hi ha un sistema del benestar «tallat amb el mateix patró que escaigui a tots» i que les tries en termes de sistemes i la manera com han de millorar-se i enfortir per suportar les devastacions d'una forma de globalització que es basa en la combinació del comerç lliure i els règims autoritaris (entre els quals hi ha la Xina) s'haurien de deixar primer en mans dels estats membres. La cooperació entre qualsevol número d'ells a fi d'assolir una convergència més gran només pot ser voluntària, tot i que sense dubte seria benvinguda. Tanmateix, això no implica que la Unió Europea no hauria de tenir un rol en la política social. Ben al contrari, a banda de la unió monetària la Unió Europea ha d'esdevenir una unió social. És més, la Unió Europea ha de fer front als nous desafiaments generats per la globalització, és a dir, la competència entre els sistemes nacionals i el debilitament de la fàbrica social europea.

En primer lloc, la Unió Europea ha d'assegurar que les mesures legislatives que pren i les polítiques que estableix en els àmbits econòmic, financer i comercial mundial no debiliten *de facto* o fan impossibles les polítiques socials dels estats membres. Cal que el balanç global de les polítiques de la Unió Europea s'inclini a favor de consideracions socials i mediambientals.

Pel que fa als serveis d'interès general, els Verds consideren que els serveis públics com ara l'educació, la salut i l'aigua no haurien de ser subjectes als mecanismes del mercat. En altres àmbits, especialment quan els serveis d'interès econòmic general estan implicats, com ara el transport públic, els Verds sempre consideraran la possibilitat que les autoritats públiques utilitzin els mecanismes del mercat, com ara la competència controlada, és a dir, les licitacions públiques competitives, per gastar de manera eficient els diners dels contribuents i, al mateix temps, garantir un alt nivell de la qualitat del servei. La tria entre la liberalització o la seva absència s'hauria de deixar —amb la consideració que es deu a la llei d'ajuda estatal i de competència— a l'àmbit local,

regional o nacional adequat, sense permetre, tanmateix, avantatges monopolístics excessius en els mercats liberalitzats. Per tant, els Verds afavoreixen el principi de reciprocitat, que vol dir que les empreses públiques que tenen contractes de serveis públics «interns» no haurien d'estar autoritzades a competir en mercats oberts.

Nosaltres els Verds estem convençuts que necessitem una política impositiva europea comuna a fi d'aturar la competència impositiva nociva entre els estats membres. Com a primer pas, considerem que la Unió Europea hauria d'establir percentatges mínims d'impostos sobre les empreses, el capital i el medi ambient, prevenint així una competència ferotge entre els estats membres i permetent-los tenir els mitjans per finançar els seus sistemes del benestar suficientment i més equilibrada (fora d'una base únicament laboral). Considerem que la Unió Europea també hauria d'establir un criteri social i fiscal de convergència sobre els nivells de pobresa infantil i d'atur a llarg termini.

La Unió Europea hauria d'estimular els seus estats membres perquè estableixin un nivell mínim de subsistència o «salari mínim» que prengui en consideració les diferències nacionals, assegurant per tant un límit a la baixa als efectes de la competència. La Unió Europea hauria de proveir el marc per a acords de treball col·lectiu en l'àmbit del seu territori, que cobreixi temes com ara les condicions de treball, la formació i els salaris. S'hauria d'atorgar a la Comissió Europea l'autoritat de conferir força vinculant a aquests acords entre totes les empreses en els sectors implicats. La Unió Europea també hauria d'ampliar la seva legislació en temes de no discriminació, especialment pel que fa al gènere, l'origen ètnic, les incapacitats i l'orientació sexual. També hauria d'enfortir les normes de responsabilitat social corporativa per promoure un mercat responsable des del punt de vista social i mediambiental.

➤ ***Els drets del consumidor i la protecció de la salut***

Els grans temors sobre la salut i l'alimentació dels anys passats (l'encefalopatia espongiforme bovina o BSE, les dioxines, la salmonel·la, la contaminació per OGM i MPA, etc.) han debilitat la confiança dels consumidors envers els aliments, especialment en la carn i els aliments processats, tot i que també envers l'habilitat dels polítics per resoldre els problemes. Encara que la Unió Europea ha fet algunes propostes àmplies per incrementar la salut alimentària a través la cadena d'alimentació, aquestes iniciatives no són suficients i sovint han estat bloquejades o posposades pels estats membres. El consum internacional i els mercats excessius necessiten un marc judicial en què puguin confiar i un comerç responsable i confiat dels socis del mercat per assolir una cultura de consum justa, social i sostenible a Europa. Necessitem enfortir i informar els consumidors, apostar per la seva salut i els seus interessos econòmics a fi d'assegurar una política econòmica europea pròspera.

El principi de precaució sobre la producció d'aliments adoptada per la Unió Europea no s'ha de limitar als residus o als controls de final de línia en els productes finals. S'han de reforçar els estàndards verificables que garanteixin uns productes alimentaris sans en totes les etapes de la cadena alimentària, des del procés de producció, el cultiu de conreus i pinsos al procés final, incloent-hi els llocs de treball i el medi. La regulació de l'agricultura orgànica de la Unió Europea requereix aquests estàndards i en el futur també s'haurien d'aplicar per a la producció convencional d'aliments, provingui de l'agricultura, la pesca o la piscicultura. La producció de massa ha de respectar normes estrictes per garantir les condicions apropiades en funció de les espècies.

A fi d'aconseguir aliments millors i més sans, cal fer el següent:

- limitar la producció agroindustrial intensiva evitant la pràctica de l'agricultura i la piscicultura intensiva a través del reforç estricte del benestar animal i mediambiental i

- de la legislació sobre la seguretat alimentària;
- avaluar l'impacte de la piscicultura que utilitza pinsos amb components animals en els estocs globals de peixos i la seguretat alimentària dels països en vies de desenvolupament;
- reforçar els estàndards que garanteixin la seguretat alimentària, sense limitar la flexibilitat d'implementació necessària per mantenir i diversificar la producció regional i local d'aliments;
- ampliar la definició dels estàndards de qualitat, a fi d'incloure les àmplies diferències de la cultura alimentària i el gust;
- facilitar als consumidors tota la informació rellevant sobre l'origen d'un producte i la manera en què s'ha produït a través d'una regulació comunitària relativa a la informació al consumidor;
- controlar de manera efectiva la implementació de les lleis sobre l'alimentació a tots els nivells de la producció alimentària;
- aplicar el principi de precaució a través de tota la cadena d'alimentació i establir normes clares sobre la responsabilitat;
- estimular que els consumidors escullin una dieta saludable;
- controlar l'embalatge innecessari dels aliments i promoure els embalatges respectuosos amb el medi ambient.

Però la qualitat alimentària només és un aspecte per millorar la salut i els drets dels consumidors. La protecció dels consumidors i de la salut pública ha d'estar present a totes les polítiques europees (industrial, comercial, agrícola, regional, alimentària, etc.).

Els Verds reconeixen la demanda creixent dels consumidors per a un pluralisme mèdic que inclogui la medicina alternativa. La Unió Europea hauria de donar suport a la demanda dels consumidors per tenir més llibertat a l'hora d'escollir i a la demanda de més informació i peritatges.

Fer front al risc de noves epidèmies

Els Verds reconeixen la relació entre l'augment de malalties com ara les al·lèrgies i les infeccions respiratòries i l'augment de la pressió sobre el nostre medi ambient a través de l'ús de pesticides, productes químics i altres substàncies contaminants

En aquest context, els Verds es comprometen a promoure una directiva REACH sobre les substàncies químiques que sigui dura. La directiva sembla ser molt insuficient tant pel que fa al procediment de control com pel que fa a la llista de substàncies perilloses. Cal aturar la contaminació tòxica a través dels productes químics i la incineració dels residus. Cal assegurar una avaluació rigorosa dels riscos de seguretat.

Al mateix temps, ens enfrontem a nous brots mundials. La grip aviar, la SIDA, SARS i la malària no només traspassen les fronteres, sinó que també traspassen les fronteres de les espècies i afecten els éssers humans. Segons els Tractats, la Unió Europea té una responsabilitat clara, juntament amb els estats membres, en la prevenció de les malalties i la protecció de la salut de les persones

A més, els Verds demanen que es reforcin els drets de les organitzacions de protecció dels consumidors. Les directives sobre les vendes a domicili, els crèdits als consumidors, la venda a distància, els viatges combinats i la responsabilitat sobre els productes s'haurien de reforçar.

➤ ***Una visió econòmica ecològica per a Europa: redefinició de l'economia de mercat a través de principis socials i ecològics***

Els Verds estan a favor de regles de competència en l'economia, sempre que es tracti d'instruments creats per assolir un objectiu just, en comptes de ser un objectiu per ells mateixos.

Els serveis d'interès general, com ara la salut, l'educació i el transport públic, són els pilars d'una estratègia de desenvolupament sostenible. Europa necessita uns serveis d'interès general forts i moderns. Aquests serveis ja representen més del 35 % del treball total a la Unió Europea i són essencials per al desenvolupament d'una economia d'èxit basada en el coneixement. És per tant primordial assegurar el creixement en el subministrament i la despesa pública per a aquests serveis. Dins del respecte total del principi de subsidiarietat, les autoritats públiques a tots els nivells, que siguin responsables envers els ciutadans, han de ser lliures d'escollir com finançar i organitzar aquests serveis. Una legislació europea hauria de conferir certesa legal a aquests principis.

Els Verds estan a favor d'un sistema econòmic dual de serveis públics i empreses privades. La competència no és un objectiu, sinó un instrument a fi de millorar la qualitat dels productes i els serveis, que condueix a innovacions i preus assequibles. Una economia social i ecològica significa que la competitivitat hauria de ser compatible amb la recerca dels objectius d'interès general, i concretament la cohesió social, la protecció del medi ambient i el comerç just, que són les pedres angulars d'un desenvolupament sostenible. També significa que hauria de ser compatible amb una influència creixent dels treballadors en la política de les seves empreses. Això implica que en promoure petites i mitjanes empreses, la Unió Europea hauria d'incloure empreses i cooperatives socials en aquestes polítiques. Les polítiques comunitàries han de garantir el reconeixement del sector voluntari i empresarial social. Aquest sector de l'economia, que engloba des de cooperatives fins a petits negocis passant per nombroses i variades formes d'organitzacions voluntàries, opera dins del marc de competència i crea molts llocs de treball en sectors innovadors o naixents com ara el medi ambient i els serveis a les persones.

Hi ha límits ecològics al desenvolupament econòmic. Això és especialment evident a la llum del tema energètic i el canvi climàtic. Amb el moment crucial de l'anomenada crisi del pic d'extracció de petroli que s'espera que es produeixi en els propers deu anys, Europa necessita més que mai una nova cultura energètica europea. Cal adoptar amb força les fonts d'energia renovable, com també fer grans canvis en els estils de vida, les pautes de consum, els mitjans de transport i els esforços en termes d'eficiència energètica i conservació. A més, un mercat energètic europeu eficient i competitiu requereix una reducció de la concentració del mercat. S'haurien d'utilitzar instruments reguladors, inclosos els instruments fiscals, per fomentar el desenvolupament de nous actors de mercat en el sector de les energies renovables. De forma similar, el desenvolupament d'una economia basada en el coneixement hauria de ser coherent amb una estratègia de desenvolupament sostenible. La política de recerca i desenvolupament i la política d'innovació s'haurien de centrar en les tecnologies respectuoses amb el medi ambient. És més, l'ecoeficiència és la característica més evident de les economies avançades i modernes. En aquest mateix sentit, el mercat de l'energia nuclear no és un exemple a seguir. A banda de les implicacions ecològiques i de seguretat, va en contra de la nostra concepció d'interès general i en contra de la nostra idea de competència. En termes del preu de compra d'urani empobrit, dels costos implicats en l'emmagatzematge de residus, com també dels costos generats per assolir la seguretat dels emplaçaments, el preu de l'energia nuclear és massa elevat.

Els instruments de política macroeconòmica haurien de servir per fer front a les necessitats de la societat europea. A través dels canvis introduïts el març de 2005, el Pacte de Creixement i

d'Estabilitat hauria d'oferir més adherència en l'àmbit nacional, tot permetent alhora un marge més ampli en l'àmbit comunitari. S'hauria de centrar l'atenció en la inversió pública i privada a fi de reduir l'atur. El que Europa necessita és estimular les despeses públiques i privades en tecnologies ecoeficients i la seva difusió en la producció econòmica. La nova legislació sobre l'adquisició del mercat també s'hauria d'emprar per promoure la demanda d'aquest tipus de tecnologies. La política fiscal també hauria de ser útil per al desenvolupament sostenible. Europa necessita més cooperació fiscal, en comptes d'una competència fiscal, a fi de preservar i fomentar els mitjans financers necessaris per assolir polítiques públiques ambicioses. En aquest sentit, és necessària una coordinació europea de les reformes dels impostos sobre el medi ambient i dels impostos de societat.

El pressupost de la Unió Europea s'hauria de portar a un nivell que correspongui a les competències polítiques de la Unió Europea. No es poden implementar polítiques de desenvolupament sostenible en el context de la Unió Europea ampliada amb un pressupost limitat a l'1 % del PIB comunitari. De forma similar, la distribució d'aquestes despeses s'hauria de tornar a centrar per fer front a les necessitats prioritàries, incloses la sostenibilitat, la innovació mediambiental, la política exterior de la Unió Europea i la política de cooperació al desenvolupament.

➤ ***Europa com a actor per a una globalització més justa***

Una aproximació purament defensiva cap a la globalització és un punt mort. Ni un paradigma «adaptatiu», basat en la idea que la globalització és un fenomen que s'origina fora de la Unió Europea i al qual aquesta s'ha d'adaptar; ni un paradigma «protector», basat en la idea que la Unió Europea (com a ens global, o al nivell dels estats membres) hauria de reduir la seva participació en l'economia global a través de barreres contra la llibertat de moviment dels béns, els serveis, el capital i les persones; són útils per als interessos dels ciutadans de la Unió Europea o la resta del món.

Els Verds propugnen respostes més ofensives de la Unió Europea, la funció de la qual pot ser determinant en la reorientació del procés actual de globalització cap a les estratègies en què tots guanyen. Sent ja l'actor econòmic més gran del món, la Unió Europea hauria d'assumir del tot la seva responsabilitat en aquest sentit. En conseqüència, els Verds demanen que la Unió Europea es comprometi a disminuir el seu impacte negatiu sobre l'ecosistema global. La tria d'una estratègia per a assolir una àmplia ecoeficiència dins de la Unió Europea és una condició per aconseguir una globalització justa.

De la mateixa manera, els Verds demanen que la Unió Europea es comprometi a canviar els impactes socials negatius de la globalització en impactes positius, especialment en els països en vies de desenvolupament. La Unió Europea hauria d'utilitzar el seu pes econòmic per permetre la realització a temps dels objectius del mil·lenni de l'ONU i el compliment dels drets fonamentals del treball. A fi de prevenir el «neocolonialisme social», aquest procés s'hauria de desenvolupar en col·laboració estreta amb els països en vies de desenvolupament.

Els Verds promouen el procés d'integració regional i continental a altres indrets del món basats en els valors democràtics i el respecte absolut dels drets humans (Àfrica, Amèrica Llatina, etc.).

Europa promou el desenvolupament de serveis d'interès general. Són conscients de la funció clau desenvolupada per les autoritats públiques en el desenvolupament econòmic tant en l'àmbit comunitari com en l'estranger. Les autoritats pertinents haurien de ser capaces d'optar per exonerar els serveis públics i els serveis d'interès general de les regles de la competència.

Els verds ho veuen com una obligació de preservar i fomentar l'efectivitat de la despesa pública. Tant a dins de la Unió Europea com a l'estranger, unes polítiques fiscal i monetària massa restrictives representen un obstacle que impedeix les autoritats públiques de fer front de la manera apropiada a les necessitats socials i mediambientals.

Els Verds promouen una política de recerca i desenvolupament (R+D) que sigui coherent amb el desenvolupament sostenible; l'R+D i la innovació s'haurien de centrar en les tecnologies respectuoses amb el medi ambient; la recerca fonamental s'hauria de desenvolupar com a mínim igual que la recerca aplicada; i tant a dins de la Unió Europea com a l'estranger, l'educació hauria de ser una prioritat.

La Unió Europea necessita institucions pròpies per esdevenir un actor econòmic global. És impossible que la Unió Europea tingui una funció decisiva en la reorientació del procés actual de globalització mentre el marc institucional no li atorgui les competències apropiades dins d'aquest camp. Cal que les competències atorgades a la Unió Europea pel que fa a les polítiques de comerç (art. 133) s'ampliïn a les polítiques d'affers estrangers i han de permetre una política més coherent en l'àmbit de les finances internacionals. Cal que el Parlament Europeu i el Consell Europeu aprovin els acords proposats en aquests camps. Globalment, cal que les polítiques sobre l'economia, el desenvolupament social i els temes mediambientals es dirigeixin coherentment. Per això, l'OMC, el PNUMA i l'OIT han d'esdevenir pilars iguals del sistema de les Nacions Unides amb les mateixes normes de decisió democràtiques. Per a l'OMC, cal que això porti a una definició estricta dels serveis que recauen sota el seu domini. Els serveis públics haurien de ser exclosos. Promovem que les institucions de la Unió Europea s'esforcin al màxim per facilitar el procés de reforma de l'OMC de forma proactiva.

El lliure comerç ha de ser compatible amb el comerç just. Això significa que els preus han de reflectir els costos reals socials i mediambientals associats a la producció i el transport. Els Verds promouen la idea de restringir l'accés al mercat europeu dels productes amb una producció o una distribució que infringeixi els requeriments bàsics socials i mediambientals, com ara les convencions de l'OIT. Això també significa que Europa ha de donar exemple i aturar la seva producció de productes agrícoles. Actualment, s'inunden els mercats estrangers —inclosos els mercats dels països en vies de desenvolupament— amb l'excedent, amb l'ajuda de subsidis.

La sostenibilitat hauria de ser inherent a totes les polítiques de desenvolupament. Els objectius de desenvolupament s'han de basar en els principis dels drets humans, la reducció de la pobresa, la prevenció de conflictes, la participació democràtica i l'emancipació de les dones, com també en l'eficiència energètica, els drets dels consumidors i la preservació del medi ambient. La Unió Europea hauria de concretar el seu compromís per assolir els objectius financers que afecten els països en vies de desenvolupament. Cal crear un impost com la taxa Tobin sobre el moviment de capitals amb l'objectiu doble de lluitar contra l'especulació financera i augmentar els fons d'ajuda al desenvolupament. Treballem amb força per assolir l'objectiu del 0,7 % de l'Ajuda Oficial al Desenvolupament per a l'any 2015, excloent l'alleugeriment del deute que es reconegui com a AOD. El procés per assolir aquest objectiu s'hauria d'accelerar a tots els estats membres de la Unió Europea. Volem que la Unió Europea proporcioni per si mateixa els mitjans i els mecanismes necessaris per lluitar contra el blanqueig de diners, el frau fiscal i l'evasió d'impostos, tant en l'àmbit europeu com en l'internacional.

➤ ***Democràcia, diversitat i imperi de la llei***

Per als Verds, la democràcia és un valor fonamental. La democràcia inclou la representació justa, la

participació ciutadana i els instruments democràtics directes. Hi ha una crítica creixent sobre els límits de la participació democràtica entre els ciutadans europeus. Els Verds comparteixen la sol·licitud d'una extensió dels instruments per permetre una millor participació cívica. Un instrument que pot esdevenir una nova font de legitimitat democràtica de la Unió Europea i la seva constitució és un referèndum en l'àmbit comunitari. Un altre instrument és la iniciativa popular que pot forjar nous lligams fronterers entre els ciutadans, les ONG i els partits polítics que fessin campanya junts. En la societat civil europea, les ONG que representen els interessos socials, culturals, legals i mediambientals tenen un rol important. S'hauria de garantir més accés d'aquests grups a les preses de decisions polítiques al nivell comunitari. Per tant, els Verds donen suport a les ONG perquè obtinguin un estatus consultiu amb aquelles institucions que siguin importants per a la seva àrea de treball i tinguin un millor accés al Tribunal de Justícia.

El crim organitzat també ha intensificat la seva participació en el sector mediambiental: la gestió dels residus, les obres públiques i la construcció, i les despeses de les subvencions totalment comunitàries estan molt en perill, juntament amb tot el que va en el mateix sentit pel que fa als suborns, el blanqueig de diners i la violació de l'imperi de la llei. La Unió Europea hauria d'instaurar unitats especialitzades en la lluita contra les màfies que destrueixen el medi ambient, exigir a l'Oficina de Lluita Anti-Frau (OLAF) que faci el mateix i emprendre una campanya en l'àmbit comunitari de conscienciació de l'imperi de la llei.

La Unió Europea ha de garantir i facilitar l'accés a la cultura per a tothom, el reconeixement i la protecció de totes les cultures i la promoció de les llengües i les cultures europees en tota la seva diversitat.

El reconeixement de la nostra llengua i la nostra cultura i la llibertat de practicar-les i ensenyar-les són drets fonamentals. Cal reconèixer les anomenades cultures i llengües minoritàries que encara existeixen en alguns territoris de la Unió Europea.

Tot i que actualment la cultura és essencialment una qüestió de política nacional, els intercanvis i l'enriquiment entre les diferents cultures europees representa una oportunitat. Per augmentar tant com sigui possible la consciència dels beneficis per compartir aquesta diversitat cultural, necessitem intensificar els intercanvis culturals com ara els programes d'agermanament entre ciutats i pobles europeus.

Per ajudar a enfortir el sentit de pertinença a aquesta cultura europea diversa, hem de permetre a tants joves com sigui possible estudiar en un altre país europeu, ja sigui en cursos acadèmics o professionals, augmentant de forma substancial els pressupostos assignats als programes d'intercanvi com ara Erasmus, Sòcrates o Leonardo.

➤ **Immigració**

Gairebé mai en el decurs de la història hi ha hagut unes desigualtats tan grans entre el Nord i el Sud, entre les regions pobres i les regions riques, i aquestes desigualtats esdevenen més paleses amb la globalització del comerç i els fluxos d'informació. Un gran nombre d'immigrants posen en perill les seves vides en l'esforç per arribar a les costes d'Europa a la recerca d'un nivell de vida decent.

No només la Unió Europea es nega a legislar per integrar els immigrants sense permisos de residència, molts dels quals són víctimes dels traficants de persones, sinó que intenta obligar els seus països d'origen a tancar les seves fronteres als emigrants, denegant-los així el dret de lliure

circulació de la Declaració Universal dels Drets Humans.

Malgrat les tanques altes i els estrictes controls fronterers que es creïn, els immigrants il·legals continuaran venint, encara que només sigui perquè hi ha una demanda de la seva mà d'obra a Europa. Atès que no es pot aturar la immigració, hem de deixar de veure els immigrants com una amenaça. Ens aporten el seus talent i la seva energia. Ens hem de proveir dels mitjans per regular la immigració, donant la benvinguda als immigrants de forma decent i implementant una política genuïna de codesenvolupament amb les seves regions d'origen.

En una Unió Europea sense fronteres internes, cal una aproximació en l'àmbit comunitari per a aquesta qüestió. La Comissió Europea hauria de presentar i implementar un concepte de política coordinada en aquest camp. Els interessos dels països d'origen dels immigrants treballadors també s'ha de prendre en consideració, per exemple promovent formes circulars d'immigració en què els immigrants utilitzin les habilitats i el capital que han adquirit a Europa per al desenvolupament del seu país nadiu. El benestar representat pels diners que envien els emigrants a les seves famílies al seu país nadiu és de lluny el més gran recurs financer d'aquests països.

Per altra banda, la Unió Europea hauria de destinar més recursos propis a l'eradicació de la pobresa i el desenvolupament d'estructures democràtiques permanents en la part més pobre del món.

Pel que fa a la política europea sobre els refugiats, l'objectiu d'assegurar el respecte de la Convenció de Ginebra a la Unió Europea ha estat un fracàs. De fet, encara no hi ha una alternativa per a una proposta europea. L'única possibilitat per invertir l'espiral descendent és un nou procés legislatiu més democràtic en què el Parlament Europeu pugui exercir el seu recentment adquirit dret de codecisió.

Els sol·licitants d'asil han de ser tractats amb dignitat i respecte mentre esperen els resultats de les seves sol·licituds. És necessària la solidaritat per prevenir que alguns països comunitaris estiguin sobrecarregats per aquesta tasca, mentre que d'altres gairebé no contribueixen a la protecció dels refugiats. La Convenció de Dublín, que estipula que els sol·licitants d'asil han d'omplir la seva sol·licitud en el país per on entren a la Unió Europea, hauria de ser més flexible per als països que es troben sota una pressió excessiva. Finalment, hauria d'existir un sistema d'asil europeu digne d'aquest nom que sigui realment comú, finançat pel pressupost de la Unió Europea.

➤ **Justícia**

La Unió Europea ha de desenvolupar una funció important en la lluita contra el crim fronterer i el terrorisme. Ara bé, actualment la cooperació creixent entre la policia i la justícia massa sovint envaeix drets fonamentals com ara la privadesa i el dret a un judici just.

En les properes dècades, la tecnologia permetrà als governs posar tots els seus residents sota vigilància permanent. Els Verds no accepten una societat paternalista d'aquest tipus. La Unió Europea hauria de ser la campiona dels drets fonamentals. Això inclou el principi de no discriminació. Aquest principi hauria d'estar rigorosament reforçat per prevenir que els governs tractin segments sencers de les seves poblacions com a sospitosos de terrorisme. Si Europa aconsegueix mantenir les llibertats individuals i la tolerància, pot esdevenir un punt d'atracció dels talents creatius de tot el món.

En conseqüència, els Verds volem que la Carta dels Drets Fonamentals sigui vinculant per a totes les institucions de la Unió Europea el més aviat possible. També volem que la Política de Veïnatge Europea inclogui de manera sistemàtica un component de drets humans com a part de les

atribucions de l'Agència dels Drets Fonamentals de la Unió Europea.

La Unió Europea també hauria de tenir accés a la Convenció Europea sobre els Drets Humans. La legislació europea sobre la justícia i els afers interns no hauria de ser més la prerrogativa dels ministres nacionals, que es reuneixen a porta tancada, sinó un assumpte de codecisió entre el Parlament Europeu i el Consell de Ministres. Ara bé, aplicar el mètode comunitari a la llei criminal requereix una definició restrictiva dels delictes sobre els quals la Unió Europea té competència per tractar-los. S'hauria d'explicitar que la lluita contra els delictes fronterers greus no s'estén per si mateixa a temes com ara l'avortament, l'eutanàsia voluntària o la venda local de drogues toves. Si la Unió Europea s'amplia, també ho fa la diversitat de conceptes ètics entre els seus ciutadans. Una Unió Europea que no respecti aquesta diversitat serà percebuda com una amenaça a les llibertats nacionals i personals.

Un cop s'instaurin les garanties i els controls esmentats abans, s'haurà de confiar la persecució d'un conjunt de delictes fronteres ben definits, com ara el frau contra el pressupost comunitari, a una fiscalia europea. Fins i tot podem preveure la introducció d'un Servei Secret Europeu, a fi de facilitar la cooperació entre serveis nacionals que actualment és feixuga. El control democràtic sobre aquestes agències l'haurien d'exercir conjuntament el Parlament Europeu i els parlaments nacionals. Una cooperació estreta amb el Consell d'Europa farà que la Unió Europea sigui més efectiva en l'àmbit dels drets humans. La Unió Europea ha de tenir un seient en el Consell d'Europa, que alhora ha d'estar representat en els òrgans de govern de l'Agència dels Drets Fonamentals.

CONCLUSIÓ

Nosaltres els Verds europeus apostem fermament per una major integració política d'Europa.

Necessitem la Unió Europea perquè ha demostrat la seva aptitud per crear i mantenir la pau entre els seus membres, i la pau mai s'ha de donar per descomptat, dins o fora d'Europa. Necessitem la Unió Europea perquè responde als reptes de l'escalfament global i a altres amenaces mediambientals està per sobre de les capacitats de qualsevol nació o estat. Necessitem la Unió Europea perquè una competència desmesurada entre els sistemes de seguretat social nacional submergeix la cohesió social dels nostres països a una espiral descendent. Necessitem la Unió Europea perquè les malalties no saben de fronteres. Necessitem la Unió Europea a fi de trobar la massa crítica per a generar una nova onada —més verda— de creació de valor i responde així a l'atur massiu dels nostres països. Necessitem la Unió Europea per promoure una globalització més justa, més respectuosa amb la qualitat de vida de tots els habitants del món, més protectora amb el medi ambient i més sensible a la diversitat. Necessitem la Unió Europea perquè és la nostra responsabilitat comuna, i no només la dels estats que es troben a les fronteres actuals de la Unió Europea, de donar una resposta a les migracions. Aquests pocs exemples, tot i que essencials, ja formen un cas convincent per actuar junts, de manera integrada en l'àmbit europeu.

És clar, la Unió Europea no és una fi per si mateixa, ni tampoc un remei per a tots els problemes d'Europa —i encara menys del món—; alguns es poden abordar des de l'àmbit més baix: local, regional, nacional; d'altres demanen una aproximació realment global. Però des de la nostra perspectiva, no es poden negar ni les consecucions ni la rellevància de la Unió Europea per abordar alguns dels problemes més crucials als quals ens enfrontem com a europeus.

La Unió Europea es troba actualment en una conjuntura crítica. La fe incondicional dels fundadors sembla trobar-se ben lluny, mentre que el dinamisme visionari que va presidir la reunificació del

continent després de la caiguda del mur de Berlín n'ha exhaurit l'energia. La Unió Europea va a la deriva, dirigida per una Comissió provisional; les propostes i les decisions sovint són massa burocràtiques i demostren massa poc interès en les preocupacions socials i mediambientals; el suport popular de la Unió Europea s'ha evaporat a massa llocs. La majoria dels governs dels estats membres promouen més aviat una cultura de competència en comptes de promoure'n una de cooperació a l'interior de la Unió Europea, o l'utilitzen com a cap de turc per a les decisions impopulars que volen o han de prendre en l'àmbit nacional.

A fi de treure la Unió Europea del pou, necessitem un nou impuls. I per això cal que es donin almenys tres condicions. La primera és que els líders polítics de tot el continent s'apartin radicalment de les actituds euroescèptiques estretes políticament correctes i reconeixin obertament el valor afegit, de fet la necessitat indispensable, d'una Unió Europea política. La segona és que comencin a conduir la Unió Europea cap a un tractament eficaç i eficient dels principals reptes als quals ens enfrontem com a europeus i ciutadans de la Terra, dels quals hem citat alguns dels temes claus anteriorment. I finalment, però al mateix nivell, necessitem que tots els actors socials (ONG, sindicats, etc.), que es troben alhora mobilitzats per aquests temes i legítimament afectats per l'aparent incapacitat i manca de voluntat de l'actual lideratge polític de la Unió Europea de dirigir-s'hi, trobin camins per crear conjuntament la pressió per forçar els canvis descrits anteriorment.

Nosaltres, com a Verds europeus, estem preparats per fer front a aquest repte. També sabem que no ho aconseguirem sols i que no volem tenir totes les solucions. N'hi ha d'altres a les escenes política i social que tenen una visió, idees i energia per exercir i necessitarem unir les forces per donar forma a una Unió Europea renovada. Aquest document és la nostra contribució al que ha de ser un debat fonamental a tota la Unió Europea, com també a cada país candidat potencial, per tornar a impulsar la Unió Europea i en conseqüència atorgar un futur socialment i ecològicament sostenible a Europa.